Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 11
15 MAART 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Pijn aan je keeltje? Pijn aan je oor?
Daar is de dokter, die geeft er wat voor.
Pijn aan je tenen, pijn aan je hand?
Daar is de zuster met een rolletje verband!

Er staan nóg vier rolletjes verband op de plaat. Zie je ze?

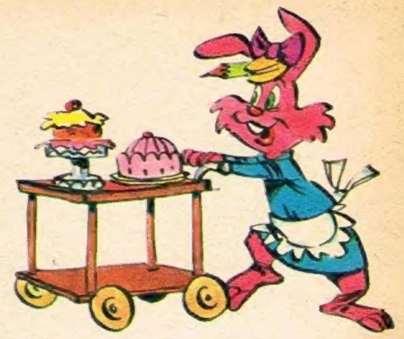
VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Oma

Mama

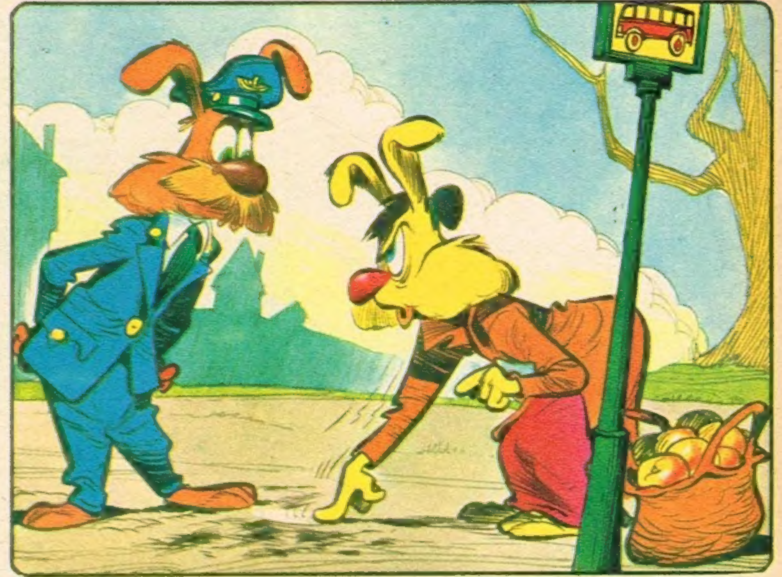

Baby

Krabbel

Bobo Konijn en zijn

1. Oom Slokop is inkopen wezen doen. Hij heeft van alles gekocht. Allemaal om op te eten. Dat is het enige waar oom Slokop aan denkt. Hij hapt meteen van het stokbrood. Als hij niet altijd honger had, zou hij geen oom Slokop heten. Nu naar de bushalte. Van lopen wordt hij moe!

2. Bij de halte van de bus staat tante Pieta Secuur. Ze kijkt naar de grond. Wat is het hier een smerige boel! denkt ze. Gelukkig is Bissy, het veegkonijn, in de buurt. „Jij moet zorgen dat de straat schoon is," roept tante Pieta. „Toe, Bissy, pak je bezem en doe je plicht!"

3. Bissy het veegkonijn had gedacht dat hij vandaag vroeg klaar zou zijn met het werk. Nu moet hij weer gaan vegen en schrobben! Tante Pieta Secuur kijkt of hij de straat wel goed schoonmaakt. Daardoor ziet ze niet dat oom Slokop ook naar de bushalte komt!

4. Aha, denkt oom Slokop. Tante Pieta Secuur heeft ook inkopen gedaan. Hier staat haar boodschappentas. Er liggen lekkere appels bovenop. Laat ik één appeltje nemen. Ze zien er zo heerlijk uit! Tante Pieta staat intussen nog bij Bissy het veegkonijn. Ze houdt van netjes.

Papa

Tsjoek-Tsjoek

Lees-Voor

Tante Deur-Dicht

vrolijke familie

Oom Slokop

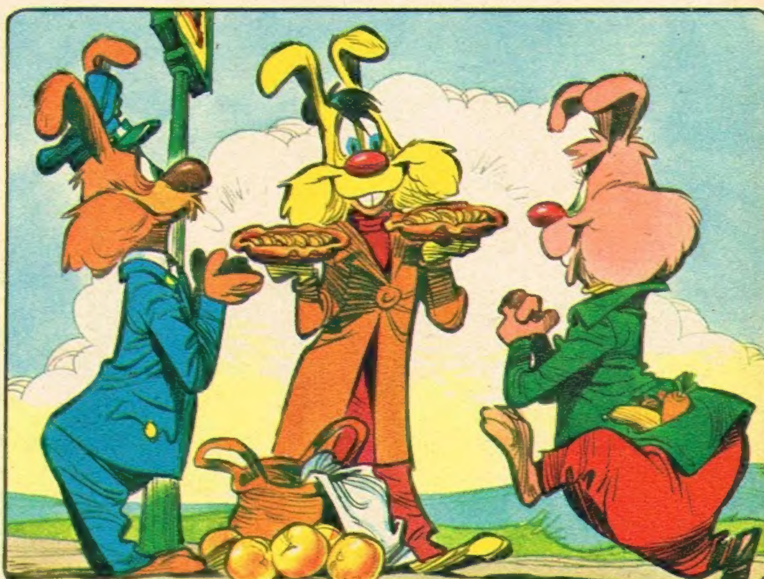
5. Tante Pieta Secuur houdt evenveel van netjes als oom Slokop van eten. Als het eerste appeltje op is, neemt hij een tweede. En zo gaat hij door. Hij eet de helft van tantes appels op. Ze zijn ook zo sappig. Oom denkt er niet aan, dat hij zelf ook appels in zijn mand heeft.

6. Opeens staat tante Pieta achter hem. „Hoe durf jij aan mijn appels te komen!" moppert ze. „En kijk eens wat vies: al die klokhuizen op de straat!" Oom Slokop verslikt zich bijna in een stuk appel. „Pardon, tante," zegt hij. „Ze zagen er ook zo heerlijk uit! Het was per ongeluk!"

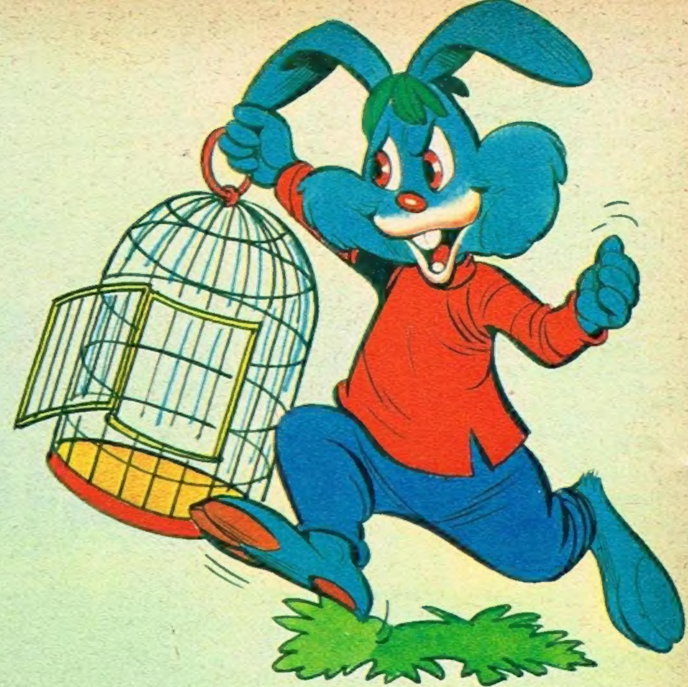
7. Oom Slokop weet best dat het geen manier is om uit tantes mandje appels weg te halen. Gelukkig maar dat hij zelf ook appels gekocht heeft. „Alstublieft," zegt hij, terwijl hij zijn eigen appels in tantes tas stopt. „Nu hebt u ze allemaal weer terug. Bent u nu niet boos meer?"

8. Nee, tante is niet boos meer. Zeker niet als ze ziet dat Bissy het veegkonijn de klokhuizen al heeft opgeruimd. Ze haalt twee appeltaarten uit haar mand. Een voor oom en een voor Bissy. Ik wou dat ik ook in het land van Bobo woonde. Dan kreeg ik misschien ook wat!

Bobo Konijn zou graag een papegaai hebben. Maar papegaaien zijn niet altijd van die lieverdjes. Luister maar eens naar het versje!

DE PAPEGAAI

De bakker heeft een papegaai
En die praat honderd uit.
Van wittebrood en rijstevlaai
Van koekjes en beschuit,
Van appelflappen, heerlijk fris,
Want heus, hij weet wat lekker is.

De slager heeft een papegaai
En die is dikwijls stout.
Hij roept: de biefstuk is heel taai,
De worst is veel te zout!
En het gehakt is ook niet goed!
Nu hoor je eens hoe stout hij doet.

De speelman heeft een papegaai
Die zingt zijn hoogste lied.
Hij maakt een vreselijk lawaai
Maar och, dat hindert niet.
Als ik dat gekke liedje hoor,
Geef ik er graag een kwartje voor.

De juffrouw heeft een papegaai
Die mee naar school toe mag.
Maar soms is hem de les te saai
Vooral op donderdag.
Dan roept hij: lorre, kopje krauw,
De school is uit, hoor; dag, juffrouw!

De koster wil geen papegaaien.
Hij heeft een haan en die kan kraaien!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Wil je graag lezen en schrijven? Dan kun je nu laten zien hoe knap je bent.

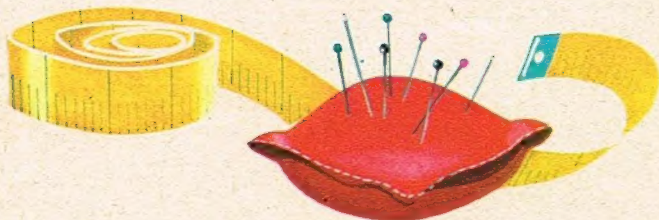
mama

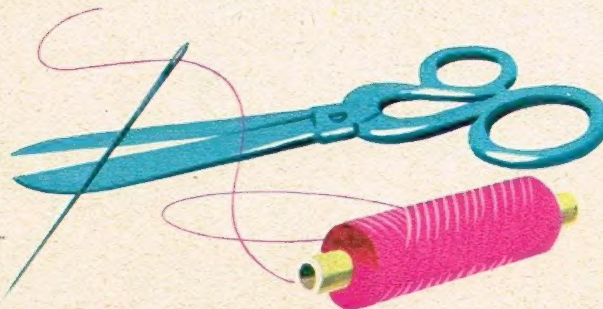
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

kleren

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Mama is heel knap.
Ze naait mooie kleren.
Eerst koopt mama een grote lap.
Dan neemt ze haar schaar.
Ze knipt in de lap.
Een rok, een mouw, een kraag.
Dan pakt ze de spelden.
En het garen.
En de naald.
Kun je dat ook al?
Nee, eerst moet je groot zijn!

spelden

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

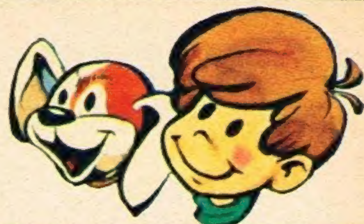
schaar en naald

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. Oom Stuntel maakt zijn tuin in orde. Dat is een heel werk. Vooral het gras dat gemaaid moet worden. Oom duwt de zware grasmachine voort. Neef Heintje wil hem wel helpen, maar de machine is veel te zwaar voor hem. Wat heeft die arme oom het warm! Hij puft en blaast ervan!

2. Daar komt de ijscoman voorbij. „Koop eens gauw een ijsje voor me," zegt oom Stuntel tegen Heintje. „Daar word ik weer fris van." Oom geeft Heintje een kwartje. „Komt in orde, oom," zegt Heintje. En tegen de ijscoman roept hij: „Wacht even! Ik wou graag een ijsje van een kwartje!"

3. „Zeker wel, jongeheer," zegt de ijscoman. Hij schept het ijs in een wafelbekertje. „Kom gauw, jongen," roept oom Stuntel ongeduldig. Nu hij dat heerlijke ijs ziet, kan hij gewoon niet meer wachten. Als je hard werkt, heb je wel een ijsje verdiend, denkt oom Stuntel.

4. Maar Flap de hond heeft niets uitgevoerd. En toch wil hij een lik van het ijsje. „Niks ervan!" zegt oom. „Dit ijsje is nou eens voor mij alleen. Omdat ik bijna plof van de warmte." Flap springt op het ijsje toe. Maar oom pakt het met een zwaai in zijn andere hand. Mis, Flap!

5. Eerst lacht oom nog. Maar als hij ziet wat er gebeurt, lacht hij niet meer. Het ijs is uit het bekertje gewipt. Het komt precies in het gezicht van een meneer terecht. Net tegen zijn neus. De meneer wordt ontzettend kwaad. Flap kijkt ook goed nijdig. Daar gaat het lekkere ijsje!

6. De meneer wil oom een klap met zijn wandelstok geven. Oom zet het op een lopen. De meneer gaat achter hem aan. „Niet doen!" roept handige Heintje. „Mijn oom deed het niet expres. Het ging heus per ongeluk!" Maar de meneer luistert niet. Van schrik springt oom Stuntel over een hek.

7. Maar achter dat hek is een diepe sloot. Daar had oom geen erg in. Hij duikt in het water. „Net goed," roept de meneer en hij veegt het ijs van zijn neus. „Je zult het voortaan wel laten om een hele ijstoeter op mijn neus te mikken! Ik moet ervan niezen. Hatsjie! Jouw schuld!"

8. Druipend krabbelt oom uit de sloot. „Daar gaat mijn ijsje om koud te worden." Maar Heintje lacht: „U hebt geen ijs meer nodig. U bent nu toch weer opgefrist!" Daar heeft Heintje gelijk in. Zo'n duik in de sloot helpt beter dan ijs. Nu weet oom wat hij doen moet als hij het warm heeft!

We wonen allemaal

1. Zou de familie Zonnemans gedacht hebben dat hun gele caravan de mooiste wagen is, waarin je rijden kunt? Dan hebben ze het mis. Ze zijn vandaag bij iemand die auto's en rijtuigen na kan maken. Heel klein, maar net echt!

2. Ze zien een prachtige koets met acht paarden ervoor. Loekie en Anja raken er niet op uitgekeken. Baby, op oma's arm, wil de paardjes aaien. Lucies pop gluurt ook al mee. „Tjonge, dat is mooi!" zegt papa Zonnemans.

Basie heeft nog zes verfkwasten in de

in een gele caravan

3. Ook opa kijkt vol bewondering door zijn bril naar de koets, die zo mooi is nagemaakt. „Kom, Bas, geef je spullen maar hier, vóór je ergens verf op smeert!" zegt mama. „Ga maar met klei spelen, net als de tweeling!"

4. Oom Wim zal zolang de hond en de poesjes vasthouden, dan kunnen Peter en Marjo ook gaan kijken. De gastvrouw trakteert op thee met koek. Wiesje brengt haar een bosje tulpen. Daarna gaan ze terug naar hun eigen caravan!

GA ER EENS VOOR ZITTEN!

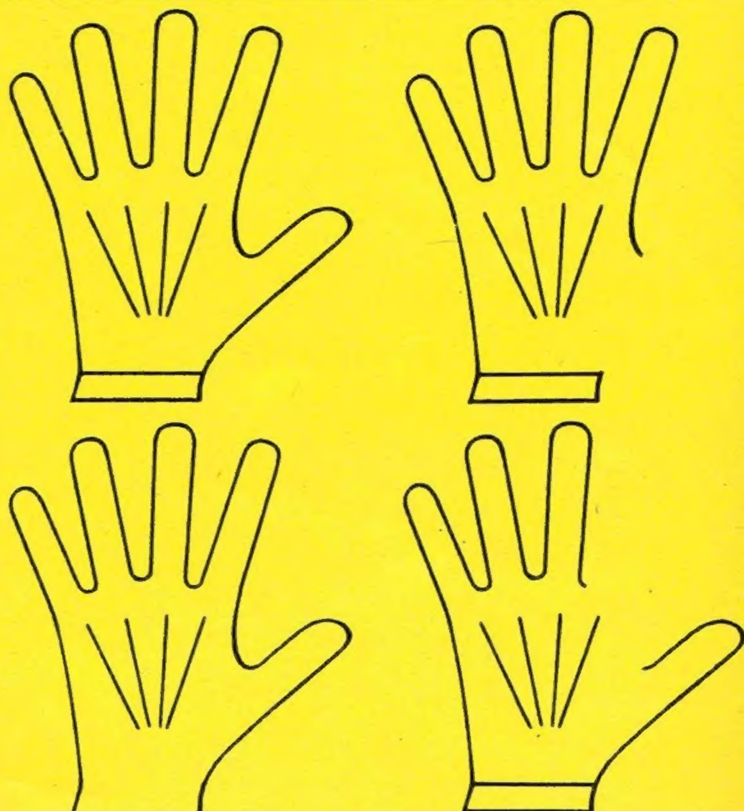

Wat een mooie kastelen! Het zijn er 1. . . 2. . . 3. . . 4! Ze lijken precies hetzelfde. Toch is er één kasteel een klein beetje anders. Goed kijken, dan zie je het wel!

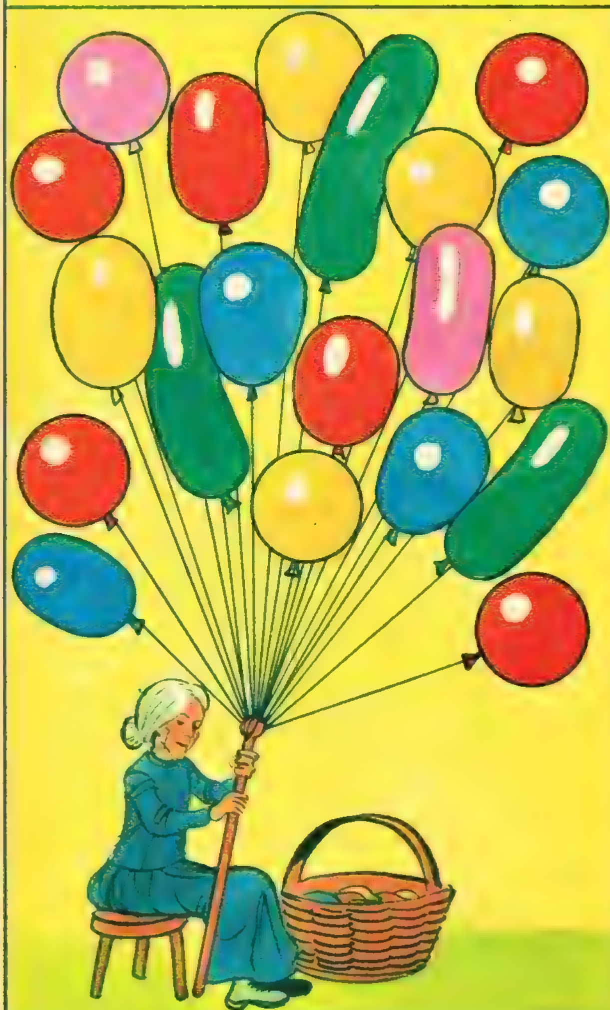

Wie woont er in het korenveld? Is het een poes? Een konijntje? Trek een lijntje over de cijfertjes, dan zie je het vanzelf!

Deze vier handschoenen moeten precies eender worden. De eerste is helemaal af. Kun jij zo goed tekenen, dat de andere handschoenen precies hetzelfde worden?

VOOR KNAPPE KLEUTERS EN PIENTERE PEUTERS

Wat heeft het ballonnenvrouwtje veel ballonnen aan haar stok! Kun je ze tellen? Probeer het maar eens!

Een fijne plaat om te kleuren. Maak je het onderste plaatje even mooi als het bovenste?

De haas wil een kooltje gaan eten. Hij ziet er drie. Als je het lijntje volgt, kun je zien welke kool hij opeet.

SCHERPOOG EN DE BERGLEEUW

Lang geleden leefde er in het Wilde Westen van Amerika een jager die Scherpoog genoemd werd, omdat hij geweldig goed kon zien.
Scherpoog had een zoontje, dat al gauw even scherp uit zijn ogen begon te kijken als zijn vader. Ze gingen de jongen óók Scherpoog noemen. Maar dat kon natuurlijk niet. Allebei dezelfde naam, dat was te lastig. Daarom noemden ze vader Grootscherpoog en zijn zoon Kleinscherpoog.
Op een keer waren ze samen op jacht in de bergen. Vroeger ging vader altijd alleen. Dat was niet zo gezellig. Hij was blij dat hij nu iemand bij zich had om mee te praten.
Kleinscherpoog hielp hem reusachtig goed. Alles had de kleine jongen in de gaten. Hij ziet warempel beter dan ik, dacht vader Grootscherpoog. Verbeeld ik me dat nou, of worden mijn ogen slechter?
Het was heel stil in de bergen.
Vader liep voorop met zijn geweer en Kleinscherpoog liep een paar passen achter hem.
Wat hoor ik toch? dacht Grootscherpoog plotseling. Ik hoor het gegrom van een bergleeuw, maar ik zie hem niet.
Vader keek speurend in het rond. Hij wist dat bergleeuwen gevaarlijke dieren zijn. We kunnen de bergleeuw beter uit de buurt blijven, vóór hij ons aanvalt met zijn sterke klauwen, dacht hij. Maar de bergleeuw had zich verstopt in een dikke boom. En in plaats van hem uit de buurt te gaan, ging Grootscherpoog juist dichter naar hem toe.
De bergleeuw keek omlaag. Hij was boos op de grote en de kleine jager. Dit was zijn berg en ze hadden hier niets te maken.
Hij zou ze weleens laten voelen dat ze beter thuis hadden kunnen blijven.
Weer gromde de bergleeuw.
Waar zit hij toch, dacht Grootscherpoog en hij kwam nóg dichterbij.
Maar Kleinscherpoog had het gegrom ook gehoord. Hij zag de leeuw en schreeuwde: „Vader, achteruit, de leeuw zit in de boom en wil boven op u springen!"
Dat had Kleinscherpoog goed gezien.
Juist toen de bergleeuw uit de boom sprong, kon vader nog opzij springen. Wat een snelle jager is dat, dacht de leeuw en holde brullend de bergen in. Het was net op het nippertje!
„Kleinscherpoog, mijn zoon!" zei vader. „Nu weet ik dat jouw ogen scherper zijn dan de mijne. Je hebt ons gered. Ik word ouder en mijn ogen zullen zwakker worden."
Toen zei Kleinscherpoog: „Daarom laat ik u nooit meer alleen op jacht gaan, vader. Ik ga altijd met u mee. En hoe ouder u wordt, hoe beter ik op zal letten!"
Na de jacht gingen Grootscherpoog en Kleinscherpoog naar huis. Vader vertelde de geschiedenis aan alle mensen uit de buurt.
„Lang leve Kleinscherpoog!" riepen ze allemaal. „Jij wordt vast nog eens de knapste jager van het Wilde Westen!"
Maar omdat Kleinscherpoog nog maar een kleine jongen was, waren zijn ogen dichtgevallen. Hij zat te slapen tegen een boom, want hij was vreselijk moe geworden van de jachtpartij. De moeder van Kleinscherpoog tilde hem op en bracht hem naar zijn bed.
„Je bent nu mijn Kleinslaapoog," zei ze zachtjes.
Toen ze hem instopte, werd Kleinscherpoog even wakker.
„Droomde je van de bergleeuw?" vroeg moeder.
„Nee, van pannekoeken!" zei Kleinscherpoog.
„Dan bak ik morgen pannekoeken!" beloofde moeder.
Lachend sliep Kleinscherpoog weer in. En misschien droomde hij toen wel van de bergleeuw!

Mevrouwtje

1. Mevrouwtje Sprokeboom is met Wanda en Pukkie aan het winkelen geweest. Dat kun je zien aan de pakjes die ze dragen. Nu lopen ze naar huis door het park. Daarginds is het houten bruggetje over de rivier. „Is dat niet Brigit, dat meisje op het bruggetje?" vraagt Wanda.

2. Ja, het is Brigit. Ze gooit takjes in het water. Dat vindt ze een leuk spelletje. De rivier neemt de takjes mee. Waar naar toe? Misschien wel naar de zee. Brigit buigt zich over de leuning om de takjes na te kijken. Dat is gevaarlijk. Ze zou wel in het water kunnen vallen!

3. Oef, daar glipt haar portemonnee uit haar zak. Er zitten twee kwartjes in. Brigit schrikt ervan. Nu is ze haar geld kwijt. Ze wil het water in lopen om de portemonnee te pakken. Maar dat is dom. De rivier is veel te diep. Gelukkig komt mevrouwtje Sprokeboom er aan.

4. Ze trekt Brigit weg van de waterkant. „Maar mijn twee kwartjes!" schreeuwt het meisje. „Die krijg je terug," belooft mevrouwtje Sprokeboom. „Ga jij maar bij Wanda en Pukkie op het muurtje zitten. Ze hebben snoepjes bij zich. En maak je maar geen zorg over je portemonnee!"

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

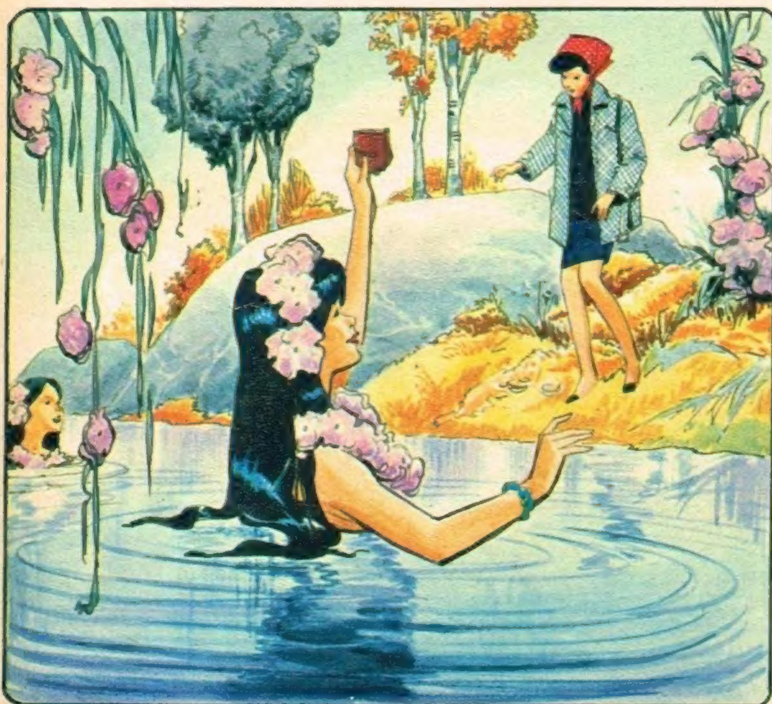

5. Wanda en Pukkie nemen Brigit mee naar het muurtje en troosten haar met een snoepje. Mevrouwtje Sprokeboom is vlug naar de rivier gelopen en zegt een toverspreuk. Ja, want je weet toch dat zij de koningin van sprookjesland is en dat ze voor de aardigheid bij de mensen woont.

6. Meteen komen er twee waternimfen uit de rivier. Die zeggen: „Maar, sprookjeskoningin, wat doet u hier bij de mensen?" „Ssst," zegt mevrouwtje Sprokeboom. „Ze weten het niet. Ik woon hier een poosje. Willen jullie even een portemonneetje uit het water halen? Dat zou fijn zijn!"

7. Een van de waternimfen reikt haar al gauw het portemonneetje van Brigit aan. „Mogen we nu weer onderduiken?" vraagt ze. „Ja, hoor," lacht mevrouwtje Sprokeboom. „En dank je wel! Het is fijn om de mensen te helpen. Daarom blijf ik nog een tijdje in mensenland. Dag, waternimfen, dag!"

8. „Ik heb het!" roept mevrouwtje Sprokeboom vrolijk, als ze naar de kinderen teruggaat. „Hoe kan dat nu?" roept Brigit verbaasd. „U bent niet in het water gesprongen, want uw kleren zijn droog!" Maar ze verklappen niet dat mevrouwtje Sprokeboom toveren kan. Dat mag niemand weten!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

BOBO'S KIJK- EN VRAGENSPEL

Toet-toet! roepen de auto's. We hebben dorst en onze banden hebben honger. Daar komen de mannen van het pompstation. Kijk maar goed, probeer daarna of je het antwoord weet op de vragen.

1. Hoeveel auto's staan er op de plaat?
2. Tel de rode auto's.
3. Kun je ook de groene tellen?

4. Hoeveel benzinepompen zie je hier?
5. Hoeveel geven er nu benzine?
6. Hoeveel blijven er over?

7. Hoeveel meisjes staan er op de plaat?
8. Hoeveel zijn er in het blauw?
9. Tel de jongens eens.

10. Hoeveel gele ballonnen zie je?
11. Wat is de andere voor een ballon?
12. Is het een jongen of een meisje, die de ballonnen heeft?

13. Hoeveel pompbedienden zijn er?
14. Hoeveel zijn er bezig met de autoband?
15. Hoeveel geven er benzine aan de auto's?

16. Hoeveel honden zie je?
17. Hoe laat is het op de klok?
18. Hoe laat is het als de grote wijzer boven staat?

1. acht; 2. drie; 3. twee; 4. vijf; 5. drie; 6. twee; 7. zes; 8. drie; 9. twee;
10. een; 11. een gestreepte; 12. een meisje; 13. zes; 14. een; 15. drie; 16. een; 17. half vier; 18. vier uur.